INTERVIEW WINNAAR MARLEEN BOS

INDRUKWEKKENDE SCHOONHEID VAN DE NATUUR

Laatst hadden we het voorrecht om een gesigneerd exemplaar te verloten van het nieuwe boek van David Yarrow, waarop we alleen al op onze post op Instagram tientallen reacties ontvingen. De winnaar van het boek was uiteindelijk Marleen Bos, zelf fotograaf en liefhebber van het maken en bekijken van mooie foto's. We spreken haar over haar werk en bijzondere momenten die ze tijdens het fotograferen heeft meegemaakt.

Tekst Eefke Burg **Fotografie** Marleen Bos

Marleen Bos maakt allerlei soorten foto's, maar gevoel staat in haar fotografie centraal. 'Als ik mezelf in één woord zou moeten omschrijven, dan zou dit sfeerfotograaf zijn,' vertelt Marleen. 'Of je nu kijkt naar mijn natuurfotografie, trouwfotografie of commerciële fotografie, ik zorg altijd dat er een bepaald gevoel wordt uitgedragen door de foto's.'

Haar grote passie is natuurfotografie en vaak weten toeschouwers precies haar foto's eruit te pikken. 'Mijn stijl is licht. Iemand heeft het ooit omschreven als Disney-achtig, wat ik een groot compliment vind. Je ziet vaak aan hoe kleurrijk en hoe vrolijk het is, dat het een foto van mij is.

Zeker met betrekking tot de natuur vind ik het belangrijk dat mensen een goed gevoel krijgen als ze naar mijn foto's kijken.'

Het winnen van het boek van David Yarrow komt op een bijzonder moment, nu ze zelf ook bezig is met het maken van een boek.

Over de fotograaf

Marleen Bos richt zich in al haar foto's op de sfeer van een foto. Haar foto's zijn kleurrijk en vrolijk en laten je een bijzondere kant van de natuur zien. Bekijk meer foto's van Marleen op haar Instagramkanaal (@ marleenbosphoto) en op haar website

www.marleenbos.nl

'Inmiddels fotografeer ik al zo'n tien jaar, mijn boek wordt dan ook een weergave van mijn oeuvre. Het zijn de mooiste beelden die ik de afgelopen tien jaar heb gemaakt. Dat zijn allerlei soorten foto's, maar het grootste deel bestaat toch uit natuurfoto's.'

BIJZONDERE FOTOMOMENTEN

Tijdens het fotograferen heeft ze bijzondere momenten kunnen vastleggen. 'Afgelopen juni heb ik in Slovenië een moederbeer met twee kleine beertjes weten te fotograferen, die dat jaar waren geboren. Dat was voor mij een unieke gebeurtenis en ik ben dan ook blij met de foto's die ik toen heb kunnen maken.'

De foto lijkt haast naast de beren te zijn gemaakt, toch maakte ze de plaat vanuit een schuilhut. 'De beren waren alsnog erg dichtbij, dat was heel indrukwekkend om te zien.' Recentelijk kwam het fotograferen vanuit een schuilhut nog negatief in de belangstelling, toen bleek dat natuurfotograaf Dick van Duijn een aantal foto's vanuit een schuilhut had gemaakt. 'Ik vind het vooral belangrijk hoe het wordt gedaan. Als je wilde dieren gaat voeren, vooral als je dit regelmatig doet op bepaalde plekken dan is dit natuurlijk niet de bedoeling, alleen als het een bepaalde functie heeft, zoals in Slovenië en Roemenië waar ze beren diep in het bos mais voeren om ze uit de steden en dorpen te houden. Het moet wel natuurfotografie blijven. Ik heb dan ook veel respect voor fotografen als Vincent Munier, die maanden in de middle-of-nowhere zitten te wachten tot er bijvoorbeeld een witte wolf voorbij komt. Dat is in mijn ogen pure natuurfotografie.' ↄ

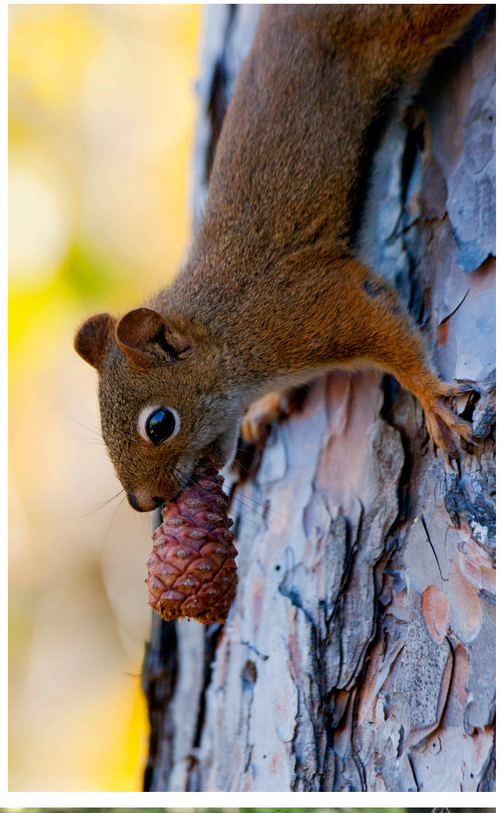

Foto van een moederbeer met twee kleine beertjes

'WE ZIJN DIT ALS MAATSCHAPPIJ EEN BEETJE VERLOREN: DE CONNECTIE MET DE ESSENTIE, MET JEZELF EN DE NATUUR'

Rondom het fotograferen vanuit een schuilhut heeft ze daarom een heel dubbel gevoel. 'Het is een lastige situatie, waar je uren over kan discussiëren. Zelf voer ik nooit. Als ik een vos fotografeer, dan leg ik deze vast omdat ik deze tegenkom of omdat ik ergens heel stil zit, niet door hem eten te geven.'
Haar mooiste fotografie-ervaring deed ze op toen ze vijf weken vrijwilligerswerk deed in Zuid-Afrika. 'We stonden elke ochtend om vier uur op om de Afrikaanse wilde honden te volgen, want er leven natuurlijk veel wilde dieren in die gebieden. Daar heb ik bijzondere momenten meegemaakt. Natuurlijk ook trieste momenten, want het blijft de natuur. Het was een hele bijzondere reis waarop ik mezelf ook heel erg ben tegengekomen en waar ik weer dichter bij mezelf ben gekomen.'

Fotograferen bracht haar terug naar wie ze in de kern is. 'Omdat je dan zo dichtbij de natuur zit, maakt dat alle randzaken eromheen helemaal niet meer belangrijk zijn. We zijn dit als maatschappij een beetje verloren: de connectie met de essentie, met jezelf en de natuur. Het is mooi dat je dat kan bereiken met fotograferen.'

GROTE VOORBEELD

De afgelopen tien jaar heeft ze veel geleerd over fotografie. 'Als ik één ding tegen mezelf had kunnen zeggen aan het begin van mijn fotocarrière, dan had ik gezegd: 'wees toch niet zo kritisch.' Aan de andere kant, doordat je zo kritisch bent, wordt je fotografie hopelijk nét iets specialer en persoonlijker dan de rest.'
Marleen heeft veel gehad aan voorbeelden uit de fotografiepraktijk.

'In 2010 heb ik een workshop gevolgd bij Jim Brandenburg, een bekende natuurfotograaf uit de Verenigde Staten die veel wolven heeft gefotografeerd in Minnesota. Dat was een hele bijzondere ervaring, waar echt het vuur voor fotograferen is opgestookt. Natuurlijk is David Yarrow een meer recentere inspiratiebron geweest. Echter ik zie wel in zijn fotografie dat bepaalde foto's in scène zijn gezet en dat hij soms met tamme (wilde) dieren werkt.
De natuurfotograaf heeft al een mooie plek in gedachten voor het boek dat ze heeft gewonnen. 'We hebben thuis een hele mooie plek, een kast met een boekenhouder waar hij mooi in kan komen te staan. Op die manier kunnen we af en toe een bladzijde omdraaien en komt het boek goed tot zijn recht.' ●

'WE HEBBEN THUIS EEN HELE MOOIE PLEK, EEN KAST MET EEN BOEKENHOUDER WAAR HIJ MOOI IN KAN KOMEN TE STAAN'

